

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Borzi-Czékus Alexa ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Kovács András ügyintéző által képviselt Csongrád Megyei Közigazgatási Hivatal (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Csongrád Megyei Bíróságon 5.K.20.631/2009. számon indított és ugyanezen bíróság 2009. október 26-án kelt 5.K.20.631/2009/8. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság Csongrád Megyei Bíróság 5.K.20.631/2009/8. számú ítéletét és az alperes SZ01/1284-3/2009. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - a 2007. évi megállapításokat nem érintve - hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 150.000 (százötvenezer) forint elsőfokú és 75.000 (hetvenötezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti- és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Sz. Megyei Jogú Város közgyűlésének a helyi iparűzési adóról szóló 63/2003. (XII. 23.) Kgy. rendelete (továbbiakban R.) 1. § (3) bekezdése értelmében állandó jellegű iparűzési tevékenységet végez a vállalkozó az önkormányzat illetékességi területén, ha ott székhellyel, telephellyel rendelkezik függetlenül attól, hogy tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja. Az 1. § (1) bekezdése adókötelesnek tekinti az önkormányzat illetékességi területén állandó vagy ideiglenes jelleggel végzett vállalkozási tevékenységet. A rendelet 10. §-a adókedvezményeket állapít meg. A 10. § (2) bekezdése értelmében a 2001. január 1-jét megelőzően Sz. Megyei Jogú Város közigazgatási területén székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozót, amennyiben az ipari park területén iparűzési tevékenységet folytat, az adóköteles tevékenység megkezdésének évében és az azt követő négy évben 100%-os adókedvezmény illeti meg.

A felperes adóbevallása alapján a helyi adóhatóság határozatban mentesítette a felperest a 2004 évi helyi iparűzési adó megfizetése alól megállapítva, hogy az R. 10. § (2) bekezdése szerinti adómentesség illeti meg. A helyi adóhatóság 2008 évben 2003-2007 évekre vonatkozóan helyi iparűzési adónemben ellenőrzést folytatott a felperesnél, amelynek alapján a felperes terhére 2003 évre 1.416.000 Ft, 2004 évre 1.096.800 Ft, 2005 évre 5.575.300 Ft, 2006 évre 6.613.400 Ft, 2007 évre 2.621.800 Ft adókülönbözetet állapított meg. Adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel megállapítva, hogy a felperes jogosulatlanul érvényesített adókedvezményt, miután nettó árbevétele az ipari park területén kívül keletkezett.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2009. február 9-i határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

A megyei bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolása szerint az alperes helyes jogi álláspontra helyezkedett, amikor megállapította, hogy az ipari park területén végzett tevékenység nem azonos Sz. közigazgatási területén végzett vállalkozási tevékenységgel, ezért a felperest az R. 10. § (2) bekezdése alapján adómentesség nem illette meg. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem hivatkozott konkrétan olyan okiratra, amely igazolta volna, hogy nettó árbevételét az ipari park területén érte el. Megállapította, hogy amikor a helyi adóhatóság a felperes adómentességét a bevallás alapján állapította meg, a bevallás helyességét nem vizsgálta.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az R. 10. § (2) bekezdése alapján adómentesség illette meg. Kifejtette, hogy az R. nem határozta meg az ipari park területén elért árbevétel fogalmát. Miután az építőipari tevékenységet végző felperes székhelye az ipari park területén volt, árbevételét is az ipari park területén érte el. Sérelmezte továbbá, hogy a helyi adóhatóság a bevallások utólagos vizsgálata során a nélkül hozott a 2007 évben kibocsátott határozattal ellentétes tartalmú határozatot, hogy a korábbi határozatot módosította, vagy visszavonta volna. Álláspontja szerint jogszabálysértően került sor a bírság kiszabására és a késedelmi pótlék felszámítására is, ugyanis a 2005 évi helyi adóhatósági határozat ismeretében a felperes a tőle elvárható körülményekkel járt el a bevallás benyújtásánál. Ezért vele szemben adóbírságot kiszabni, késedelmi pótlékot felszámítani nem lehet. Sérelmezte továbbá, hogy a helyi adóhatóság a felperest

hívta fel arra, hogy építőipari tevékenységének bizonylataiból gyűjtse ki azokat, amelyek az ipari park területén végzett tevékenységet tartalmazzák. E körben a felperes álláspontja szerint a tényállás tisztázásának kötelezettsége az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4) bekezdése alapján a helyi adóhatóságot terhelte.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte utalva a per során kifejtett jogi álláspontjára.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A felperes felülvizsgálati tárgyaláson pontosított felülvizsgálati kérelme a 2003-2006 évekre megállapított adókülönbözetet érintette, és annak megállapítására irányult, hogy a felperest a fenti adóévekben az R. 10. § (2) bekezdése szerinti adómentesség illette meg az ipari park területén folytatott iparüzési tevékenységére tekintettel. Az iratokból megállapíthatóan a felperes a vizsgált adóévekben építőipari kivitelezési tevékenységet végzett. A Legfelsőbb Bíróság - áttekintve az első- és másodfokú adóhatósági határozat indokolását - megállapította, hogy az adóhatóság az Art. 97. § (4) és (6) bekezdésében foglaltakkal ellentétben a döntéséhez szükséges tényállást - a felperes tevékenységének jellegét, sajátosságait tekintetve - kellő mértékben nem tárta fel. Az első fokú helyi adóhatóság határozata indokolásának 3. oldal 2. bekezdésében utal arra, hogy a felperes tényleges tevékenységét nem az ipari területén, hanem azon kívül végezte. A tevékenység mibenlétét azonban nem állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az építőipari beruházási, kivitelezési tevékenységet folytató vállalkozó tevékenysége nem korlátozódik a kivitelezési munka effektív fizikai elvégzésére. Ahhoz közvetlenül hozzá tartozik a munka elvégzéséhez szükséges személyi- és tárgyi feltételek biztosítása, a vállalkozási és munkaszerződések megkötése, a munka megszervezése, a munkavégzés helyének átvétele, átadása, ellenőrzése, a munkavégzéssel kapcsolatos dokumentáció, koordináció, kifizetések, nyilvántartások készítése. Ezt megelőzően a munka elnyeréséhez szükséges pályázat elkészítése, tervezés, irányítás. Ezért önmagában a kivitelezési munka fizikai elvégzésének helye nem szolgáltat elegendő alapot annak megállapítására, hogy a felperes, mint építőipari vállalkozás tevékenysége az ipari park területén kívül történt. Az adóhatóság az ellenőrzés során nem állapított meg olyan körülményt, ami a fent ismertetett munkaszervezési és végzési folyamat egészét illetően arra utalt volna, hogy a tevékenységre az ipari park területén kívül került sor. A tevékenység annak fizikai megvalósulásának helyszíne szerint - összetettsége folytán - nem osztható meg. Ezért a Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján azt látta

csak megállapíthatónak, hogy a felperesi vállalkozói tevékenységet az ipari park területén végzett tevékenységnek kell tekinteni.

Amennyiben az alperes álláspontját fogadná el a Legfelsőbb Bíróság, az adómentességi tényállás egész gazdasági ágazatokat zárna ki diszkriminatív módon az adómentesség köréből, hiszen egyes tevékenységek teljes egészében eleve nem végezhetők az ipari parkban. Ezért a felperes adókötelezettségével összefüggésben a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a felperes az R. 10. § (2) bekezdése szerinti 100%-os adókedvezmény (adómentesség) feltételeit teljesítette. Ezért a vizsgált adóévekre vonatkozóan terhére adókülönbözetet megállapítani nem lehet.

A Legfelsőbb Bíróság osztotta a felülvizsgálati kérelemben kifejtetteket a tekintetben is, hogy az adóhatóság az Art. 97. § (4) és (6) bekezdése alapján rá háruló tényállás tisztázási kötelezettség folytán nem kötelezhette a felperest jogszerűen olyan „kigyújtás”-re (első fokú adóhatóság 2008. szeptember 24-én felvett helyszíni jegyzőkönyvének 2. oldala), amely - az egyébként téves - a helyi adóhatósági álláspont alátámasztására szolgált. Ezért a fenti felhívás teljesítésének elmulasztását nem lehet a felperes terhére róni.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet az alperes és az első fokú adóhatósági határozatra kiterjedően a 2007 évi megállapításokat nem érintve hatályon kívül helyezte.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes első fokú és felülvizsgálati perköltségének megfizetésére, míg a le nem rótt eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az alperes személyes illetékmentessége folytán az állam viseli.

Budapest, 2010. november 4.

Dr. Madarász Gabriella sk. tanácselnök, Dr. Darák Péter sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró